

ข้อมูลประกอบการรับฟังความคิดเห็น

ต่อ (ร่าง) ประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง ขยายระยะเวลาการใช้บังคับ
ประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดเขตพื้นที่และมาตรการคุ้มครอง
สิ่งแวดล้อม ในบริเวณพื้นที่จังหวัดภูเก็ต พ.ศ. ๒๕๖๐

๑. สภาพปัญหาและความจำเป็นในการตรากฎหมาย

จังหวัดภูเก็ตเป็นเกาะที่มีขนาดใหญ่ที่สุดของประเทศไทย ประกอบด้วยเกาะภูเก็ตและเกาะ
บริวาร จำนวน ๓๒ เกาะ มีพื้นที่รวมทั้งหมด ๕๗๐.๐๓๔ ตารางกิโลเมตร หรือ ๓๕๖,๒๗๑.๒๕ ไร่
มีทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่สวยงาม มีความหลากหลายของระบบนิเวศ มีความอุดมสมบูรณ์ของ
ทรัพยากรธรรมชาติ ทั้งทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง ทรัพยากรบนบก และมีทัศนียภาพที่สวยงามเป็นที่นิยม
ของคนไทยและคนต่างชาติ จึงทำให้จังหวัดภูเก็ตได้รับการส่งเสริมและพัฒนาอย่างรวดเร็ว โดยเฉพาะ
ด้านอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวที่มีการพัฒนาจนเกินขีดความสามารถของพื้นที่ที่จะรองรับได้และการเติบโต
ของเมืองและโครงการก่อสร้างอสังหาริมทรัพย์เพื่อรองรับการขยายตัวของอุตสาหกรรมท่องเที่ยว ซึ่งส่งผล
กระทบและนำมาซึ่งความเสื่อมโทรมของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เช่น การบุกรุกพื้นที่สาธารณะ
ปัญหาคุณภาพสิ่งแวดล้อม การใช้ประโยชน์ที่ดินบนพื้นที่สูง เป็นต้น ดังนั้น เพื่อแก้ไขและฟื้นฟูวิกฤติของ
คุณภาพสิ่งแวดล้อม และการคุ้มครองทรัพยากรธรรมชาติ ระบบนิเวศให้เกิดความยั่งยืน และป้องกันความ
เสียหายที่จะเกิดต่อทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
โดยสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (สผ.) จึงได้ใช้มาตรา ๔๕ แห่ง
พระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ โดยออกประกาศกระทรวง
ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดเขตพื้นที่และมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม ในบริเวณพื้นที่
จังหวัดภูเก็ต พ.ศ. ๒๕๖๐ ซึ่งได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ประกาศและงานทั่วไป ประเภท ๓ เล่ม ๑๓๔
ตอนพิเศษ ๓๑๑ ง ลงวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๖๐ มีผลใช้บังคับ ๕ ปี ตั้งแต่วันที่ ๑๖ ธันวาคม ๒๕๖๐ และ
ประกาศกระทรวงฯ จังหวัดภูเก็ต (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๓ ซึ่งประกาศในราชกิจจานุเบกษา ฉบับประกาศและ
งานทั่วไป ประเภท ๓ เล่ม ๑๓๗ ตอนพิเศษ ๑๒๕ ง ลงวันที่ ๒๘ พฤษภาคม ๒๕๖๓ มีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่
๒๙ พฤษภาคม ๒๕๖๓ สำคัญของการประกาศพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อม คือ การกำหนดมาตรการ
คุ้มครองสิ่งแวดล้อมในเรื่องที่ไม่มีการกำหนดในกฎหมายอื่น เช่น การควบคุมการก่อสร้างอาคารและความสูง
ในพื้นที่ใกล้แนวชายฝั่งทะเลและพื้นที่ที่มีความลาดชันสูง การกำหนดห้ามจับหรือครอบครองปลาสวยงาม
การควบคุมการดำเนินกิจกรรมบางประเภทที่อาจส่งผลกระทบต่อทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในพื้นที่
การกำหนดประเภทและขนาดของโครงการหรือกิจการที่จะต้องจัดทำรายงานผลกระทบสิ่งแวดล้อมเบื้องต้น
(IEE) และรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม (EIA)

ประกาศกระทรวงฯ จังหวัดภูเก็ต พ.ศ. ๒๕๖๐ และประกาศกระทรวงฯ จังหวัดภูเก็ต (ฉบับที่ ๒)
พ.ศ. ๒๕๖๓ จะมีผลใช้บังคับถึงวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๖๕ แต่จากการติดตามตรวจสอบสถานการณ์
ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในจังหวัดภูเก็ต พบว่าพื้นที่จังหวัดภูเก็ตยังประสบปัญหาเกี่ยวกับลักษณะ
กิจกรรมที่อาจส่งผลกระทบต่อทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในพื้นที่ เช่น การก่อสร้างอาคาร ร้านอาหาร
สถานประกอบการในพื้นที่แหล่งท่องเที่ยวที่มีระยะห่างจากแนวชายฝั่งทะเลน้อยกว่า ๒๐ เมตร การก่อสร้าง
อาคาร โรงแรม บ้านพักตากอากาศในพื้นที่ที่มีความลาดชันสูง ซึ่งเป็นพื้นที่ที่มีความเสี่ยงภัยต่อพิบัติ
ทางธรรมชาติ การปล่อยน้ำเสียลงสู่แหล่งน้ำสาธารณะหรือทะเล การทิ้งสมอเรือในแนวปะการัง การเก็บและ
ทำลายทรัพยากรทางทะเล การถมขุมเหมือง การปลูกสร้างสิ่งล่วงล้ำลำน้ำ การบุกรุกพื้นที่ป่าชายเลนและ
ป่าสงวนแห่งชาติ ดังนั้น จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องมีการกำหนดพื้นที่ที่ใช้มาตรการคุ้มครอง
สิ่งแวดล้อม ในบริเวณพื้นที่จังหวัดภูเก็ต และการกำหนดมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมอย่างต่อเนื่อง เพื่อแก้ไข
ปัญหาในพื้นที่ต่อไป

๒. ความมุ่งหมายและผลสัมฤทธิ์ที่พึงประสงค์

เพื่อขยายระยะเวลาการใช้บังคับมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมในบริเวณพื้นที่จังหวัดภูเก็ต ในระหว่างที่สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (สผ.) ดำเนินการจัดทำร่างประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดเขตพื้นที่และมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม ในบริเวณพื้นที่จังหวัดภูเก็ต พ.ศ. ฉบับใหม่ ซึ่งเป็นร่างประกาศเขตพื้นที่ให้ใช้มาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมที่ได้จากการทบทวนประกาศกระทรวงฯ ฉบับปี ๒๕๖๐ และปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสมกับสภาพแวดล้อมและความต้องการของประชาชนในพื้นที่มากขึ้น โดย สผ. ได้ดำเนินการจัดทำร่างประกาศกระทรวงฯ ฉบับใหม่ และรับฟังความคิดเห็นจากทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง ทั้งหน่วยงานราชการ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ผู้ประกอบการ และภาคประชาชนในพื้นที่แล้ว ทั้งโดยการสัมภาษณ์เชิงลึก การจัดประชุม focus group การจัดทำแบบสอบถาม และการจัดประชุมสัมมนาระดับอำเภอและระดับจังหวัด ในช่วงปี ๒๕๖๔ - ๒๕๖๕ อย่างไรก็ตาม การดำเนินการออกร่างประกาศกระทรวงฯ ฉบับใหม่ จำเป็นต้องมีการวิเคราะห์และประมวลผลข้อมูลที่ได้จากการสำรวจสถานการณ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และจากการรับฟังความคิดเห็นของทุกภาคส่วนอย่างละเอียดถี่ถ้วน เพื่อให้ร่างประกาศกระทรวงฯ ฉบับใหม่ มีมาตรการที่สมดุลและเป็นธรรมต่อทุกภาคส่วน อีกทั้ง การออกร่างประกาศกระทรวงฯ ฉบับใหม่ ยังต้องดำเนินการตามขั้นตอนการดำเนินการทางกฎหมายอีกหลายขั้นตอน จึงมีความจำเป็นที่จะต้องขยายระยะเวลาการใช้บังคับประกาศกระทรวงฯ จังหวัดภูเก็ต พ.ศ. ๒๕๖๐ เพื่อให้ยังคงมีการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมในพื้นที่จังหวัดภูเก็ตอย่างต่อเนื่อง และป้องกันไม่ให้เกิดผลกระทบต่อทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๓. สารสำคัญของร่างกฎหมาย

ขยายระยะเวลาการใช้บังคับประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดเขตพื้นที่และมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม ในบริเวณพื้นที่จังหวัดภูเก็ต พ.ศ. ๒๕๖๐ ออกไปอีกสองปี นับตั้งแต่วันที่ ๑๖ ธันวาคม ๒๕๖๕ ถึงวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๖๗

๔. ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากการตรากฎหมาย

๑. ประชาชนและผู้ประกอบการในจังหวัดภูเก็ตจะต้องปฏิบัติตามมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมในประกาศกระทรวงฯ จังหวัดภูเก็ต พ.ศ. ๒๕๖๐ ต่อไปอีก ๒ ปี ซึ่งเป็นมาตรการควบคุมการก่อสร้าง การดำเนินการ การกระทำ หรือการประกอบกิจการที่อาจส่งผลกระทบต่อทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม หรือส่งผลกระทบต่อสุขภาพอนามัยโดยรวมของประชาชน เช่น ห้ามทำเหมืองแร่ ห้ามก่อสร้าง ดัดแปลง หรือเปลี่ยนการใช้อาคารใด ๆ ให้เป็นอาคารเลี้ยงนกแอ่นกินรัง ห้ามจับ ตัก ล่อ ฆ่า นำขึ้นมาจากทะเล หรือกระทำการใด ๆ อันเป็นอันตรายต่อเต่าทะเล พะยูน โลมา วาฬ ปลาฉลามวาฬ หรือสัตว์ทะเลหายากอื่น ๆ ตามที่กฎหมายกำหนด เป็นต้น

๒. หน่วยงานของรัฐที่มีหน้าที่และอำนาจเกี่ยวกับการควบคุมอาคารหรือการประกอบกิจการใด ๆ ที่เกี่ยวกับมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมที่กำหนดไว้ในประกาศกระทรวงฯ จังหวัดภูเก็ต พ.ศ. ๒๕๖๐ ต้องบังคับใช้ประกาศกระทรวงฯ จังหวัดภูเก็ต พ.ศ. ๒๕๖๐ และปฏิบัติการให้เป็นไปตามมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมที่กำหนดไว้ในประกาศกระทรวงฯ จังหวัดภูเก็ต พ.ศ. ๒๕๖๐ ต่ออีก ๒ ปี

๓. จังหวัดภูเก็ตมีจุดแข็งและจุดขายที่ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่อุดมสมบูรณ์ และมีทัศนียภาพที่สวยงามเป็นอันดับต้น ๆ ของโลก สามารถสร้างรายได้จากการท่องเที่ยวได้เป็นจำนวนมาก ดังนั้น การบังคับใช้มาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมอย่างต่อเนื่องจะช่วยอนุรักษ์และคุ้มครองทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในจังหวัดภูเก็ตและรักษาทัศนียภาพอันสวยงามของจังหวัดภูเก็ตไว้ ซึ่งจะก่อให้เกิดรายได้จากการท่องเที่ยวได้อย่างยั่งยืน